

Ingen bad om ordet.

Lovforslaget
forkastedes med 121 stemmer mod 24.

Den næste sag på dagsordenen var:
Tredje behandling af forslag til lov om ændring af lov om Statens Kunstfond.
(Lovforslag nr. 134. Fremsat 19/12 75. Første behandling 16/1 76. Betænkning 28/1 76. Anden behandling 11/2 76).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Lovforslaget
vedtoges med 120 stemmer mod 24.

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:
Tredje behandling af forslag til lov om indfødsrets meddelelse.
(Lovforslag nr. 179. Fremsat 30/1 76. Første behandling 5/2 76. Betænkning 5/2 76. Anden behandling 11/2 76).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Lovforslaget
vedtoges enstemmigt med 144 stemmer.

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:
Første behandling af forslag til lov om ændring af lov om aktieselskaber.
(Lovforslag nr. 183. Fremsat 3/2 76).

Formanden:

Sammen med denne sag foretages den følgende sag på dagsordenen, nemlig:

Første behandling af forslag til lov om ændring af lov om anpartsselskaber.
(Lovforslag nr. 184. Fremsat 3/2 76).

Lovforslagene sattes til forhandling.

Lysholt Hansen (S):

Jeg vil gerne til indledning nævne, at begge lovforslag er forslag, der i udvalget har været fremsat ønske over for ministeren om at få fremsat.

Det er sket for at give en ønsket mulighed for i aktieselskaber og anpartsselskaber at skabe en ligestilling for de forskellige lønmodtagergrupper, som skal have præference ved aktieudstedelse.

Jeg vil gerne nøjes med ganske kort at sige, at vi kan tilslutte os begge lovforslag.

Jens Peter Jensen (V):

På venstres vegne kan jeg anbefale begge lovforslag til gennemførelse, og jeg ser gerne, de går direkte til anden behandling uden udvalgsbehandling.

Glensgård (FP):

Jeg kan jo ikke blande mig i formandens dispositioner, men hvis jeg havde siddet i formandsstolen, ville jeg have sat punkterne 14, 15 og 20 på dagsordenen til forhandling under ét, idet punkt 20 lyder:

„Forslag til lov om erstatning fra staten til ofre for forbrydelser.“

Lovforslag nr. 183 og 184 om aktieselskaber og anpartsselskaber er jo en forlængelse af det forslag, som blev vedtaget i 1974, om ændring i aktieselskabsloven med hensyn til medarbejderaktier i datterselskaber. På det tidspunkt havde man samtidig lavet en ændring i ligningsloven, og jeg skal allerede nu spørge regeringen, om regeringen agter at fremkomme med forslag om ændringer i ligningsloven, således at man også indfører denne fritagelse for aktionærer for medarbejdere i datterselskaber over for hovedfirmaet, altså over for moderselskabet. Såfremt det ikke er tilfældet, glæder det mig, for så er loven bogstavelig talt illusorisk.

Det, man gør her, er jo helt reelt, at man stjæler fra en del af aktionærerne i det pågældende moderselskab, nøjagtig som man ved loven om ændring fra 1974 stjal fra minoritetsgruppen i datterselskabet. Man skal være klar over, at dette er en klar social-

[Glømsgård]

demokratisk linje. Man har set i øjnene, at man ikke kan få gennemført økonomisk demokrati, og derfor må man nu tage det stykke for stykke. Det er en klar socialisering, der er sat i gang, og det kan vi selvfølgelig prøve at kæmpe imod, så godt som det overhovedet er os muligt. Der er jo ikke meget, der tyder på, at det lykkes, idet venstre allerede bogstavelig talt har afgivet sin binding til dette lovforslag, men jeg skal da allerede nu meddele, at vi ønsker, at forslagene går i udvalg.

Der blev begået en fejl i 1973, da man første gang åbnede for økonomisk demokrati, idet man i 1973 åbnede for, at medarbejderne blev repræsenteret i bestyrelsen. Denne fejl syntes man ikke var stor nok, hvorfor man i 1974 åbnede for dette tyveri med hensyn til medarbejderaktionærerne i datterselskaberne. Og nu i 1976 er der noget, der tyder på, at socialiseringen skal fortsætte, tilsyneladende også med borgerlige stemmer, idet man ønsker, at dette tyveri, legale tyveri, også skal foretages over for moderselskabet. Når jeg kalder det tyveri, er det ud fra den betragtning, at en minoritetsgruppe direkte kan få fjernet sin andel af kapitalværdien i det moderselskab, den er aktionær i.

Jeg vil gerne give et eksempel, således at vi i det mindste kan få kristeligt folkeparti til at tage en anden stilling, end man gjorde i 1974. Hvis man tager et aktieselskab med en aktieværdi på 100.000 kr. og vi antager, at dette selskab har en kapitalværdi på 900.000 kr., så skal vi altså nu se, at man kan gennemtrumfe noget over for en lille aktionær i dette selskab. Vi tager en lille aktionær med 10.000 kr. Han har altså 1/10 af aktiekapitalen og dermed også ret til 1/10 af kapitalværdien, altså ret til 90.000 kr. Nu gennemfører man tyveriet, man gennemfører nemlig det, at den pågældende aktionær i forhold til sin andel af den nuværende aktiekapital ikke får ret til at tegne i den udvidede aktiekapital. Vi forudsætter, at dette aktieselskab med 100.000 kr. i aktiekapital udvider med 100.000 kr. i medarbejderaktier. Den pågældende mand får nu 10.000 kr. ud af en aktiekapital på 200.000 kr., hvilket bevirker, at hans andel af kapitalværdien falder fra 1/10 til 1/20. Da vi til kapitalværdien på de 900.000 kr. tillagde

udvidelsen med de 100.000 kr., er selskabet nu i besiddelse af en kapitalværdi på 1 mill. kr. Den pågældende aktionær har nu 1/20 af kapitalværdien på 1 mill. kr. Han ejer reelt en kapitalværdi på 50.000 kr. Et ganske almindeligt ran og tyveri på 40.000 kr. fra den pågældende aktionær.

Det er en af grundene til, at i hvert tilfælde kristeligt folkeparti burde tage en anden stilling. At venstre er fortabt, må vi se i øjnene, men kristeligt folkeparti burde i hvert tilfælde med hensyn til nærdemokrati, det nære samfund, den lille mand, og hvad man ellers taler om, indtage et andet standpunkt, end man gjorde i 1974.

Når man taler om, at man tilsyneladende i hvert tilfælde ikke på nuværende tidspunkt vil ændre i ligningsloven, så glæder det os selvfølgelig, som jeg nævnte. Det er ud fra betragtningen, at så er der ikke nogen medarbejdere, der ønsker at få disse medarbejderaktier, idet man jo skal sige vedrørende den reelle værdi for et sådant aktieselskab med en udvidelse fra 100.000 til 200.000 kr. og kapitalværdien på 900.000 kr., at der måske ligger en kapitalværdi, skal vi sige på 500.000-600.000 kr. Den pågældende medarbejder bliver altså direkte beskattet af den gevinst, han får. Det er klart, at der ikke er mange medarbejdere, der ønsker at modtage en medarbejderaktie til pari kurs og så skulle betale skat af den gevinst, måske kurs 400-500, han opnår. Det er klart, at det selvfølgelig skulle glæde os, såfremt regeringen ikke ønsker at ændre i ligningsloven, men vi må nok se i øjnene, at om ikke det sker nu, så sker det på et senere tidspunkt.

Fremskridtspartiet håber altså, at de pågældende partier, som i 1974 og i 1973 begik disse enormt store fejl, ikke ønsker at gentage det. Vi har nu set, at partiet venstres ordfører, hr. Jens Peter Jensen, har sagt, at de tilslutter sig forslagene direkte uden udvalgsbehandling, men det skal selvfølgelig glæde mig, såfremt mine efterfølgere her i forbindelse med denne sag ønsker at indtage et andet standpunkt.

Jeg håber i hvert fald også, at det radikale venstre har gennemlæst deres ordførertale fra 1974, holdt af det daværende medlem fru Dagmar Andreasen, idet man dér sagde, at man gerne ville se på de problemer, der lå i forslaget. Jeg håber, at det radikale

[Glensgård]

venstre nu vil gå ind i et aktivt udvalgsarbejde og se, at dette forslag er det rene og simple tyveri fra en minoritetsgruppe. . . . Jeg fik lov at fortsætte af formanden. Det er altså, som jeg nævnte, det rene tyveri fra denne minoritetsgruppe.

Jeg håber, at disse partier, som nu følger efter her, endelig har fået øjnene op for, at lovforslaget er det med lillefingeren og så hele hånden, det er socialiseringen, det må vi se i øjnene. Vi håber, at det nu skulle lykkes ikke at gentage fejlene fra 1973 og 1974.

Formanden:

Der var enkelte udtryk i talen, jeg gerne så modereret. Men i øvrigt vil jeg gerne til oplysning for folketingets medlemmer meddele, at når jeg tilrettelægger folketingets dagsorden, sker det selvfølgelig udelukkende ud fra saglige grunde.

Aase Olesen (RV):

Jeg skal på det radikale venstres vegne anbefale forslagene, da det jo som bekendt er forslag, som et enigt udvalg har bedt ministeren om at fremsætte.

Ninn-Hansen (KF):

De to lovforslag, som handelsministeren har fremsat, kan vi ikke alene støtte, men vi kan også støtte tanken om en meget hurtig behandling. Jeg vil gerne tilføje en tak til handelsministeren, fordi disse forslag fremkommer. Vi har jo, som det fremgik af fru Aase Olesens bemærkninger, haft lejlighed til at drøfte sagen og forslagene i erhvervsudvalget.

I det konservative folkeparti har vi lagt megen vægt på at få disse forslag frem. Forholdet er jo, det ved vi, at der er store virksomheder, der ville være hindret i at gennemføre denne overdragelse af aktier, såfremt vi ikke fjernede de hindringer, der er i den nuværende lov. Vi følger altså opfordringer fra store dele af erhvervslivet, fra betydelige funktionær- og andre lønmodtagergrupper ved at gennemføre disse forslag. Det giver lejlighed til et sundt medarbejderskab og medejerskab, og det er vi tilhængere af i det konservative folkeparti. Med hele det almindelige ønske, vi forstod der var om at få sagen ordnet, regnede vi med, at man så ville kunne efterkomme ønskerne udefra og det

ønske, vi andre rejste i erhvervsudvalget om at få gennemført denne lovgivning.

Nu lagde jeg mærke til, at hr. Glensgård brugte udtryk, som jeg ikke skal gentage; det ville være urimeligt, hvis man vil prøve på at hævde også sprogets rettigheder i dette ting. Der er dog ét udtryk, hvor jeg ikke synes om betegnelsen, men det er dog et udtryk, man kan bruge i ethvert selskab blandt hverandre, nemlig udtrykket „socialisme“. Det var jo ganske interessant at høre betegnelsen socialisme knyttet til et forslag af denne karakter, der hviler på den mest udprægede ejendomsret for dem, der kommer til at erhverve de pågældende aktier.

Når man tager i betragtning, hvem det er, der har henvendt sig for at få disse forslag igennem, og anvender betegnelsen socialisme og vel socialister om dem, der vil have det gennemført, hvem er det så? Det er Superfos, det er F.L. Smidth, det er Den kongelige Porcelainsfabrik. Det er altså dem, hr. Glensgård kalder socialister. Det er åbenbart ikke alene i en porcelænsbutik, en elefant kan vade rundt på en mærkelig måde; det drejer sig åbenbart også om forslag, der vedrører en porcelænsfabrik.

Ole Olsen (SF):

Jeg vil gerne begynde med at sige, at socialistisk folkeparti i og for sig ikke nærer nogen kærlighed til de ideer, der ligger bag dette, men en manglende kærlighed havde måske været mere rimelig at demonstrere i 1974 end i dag. Det, der sker her, er jo simpelt hen en ganske logisk ajourføring af det, som manglede på nogle områder, og derfor er vi også nødsaget til, da man helst skal føre en sammenhængende politik, at anbefale forslaget til vedtagelse.

Jeg synes nok, at hr. Glensgård — hvis jeg lige må føje det til — brugte store bogstaver uden at have anledning til det. Jeg skal gerne til andres beroligelse sige, at jeg mener også at have lidt forstand på, hvad socialisme er, og jeg kan garantere for, at dette har i hvert fald intet med socialisme at gøre. Så ville vi nok elske det lidt højere, end vi gør.

Inger Stilling Pedersen (KrF):

Jeg må bedrøve hr. Glensgård med, at kristeligt folkeparti tilslutter sig disse forslag. Jeg vil også gerne sige, at vi i kristeligt

[Inger Stilling Pedersen.]

folkparti er meget glade for hr. Glensgårds aldrig svigtende interesse for vort parti og vort program. Vi forventer snart optagelsesønske som medlem.

Kurt Hansen (VS):

Til det allersidste må man jo nok sige, at der må ligge visse alliancemuligheder. Jeg kan i hvert fald godt se nogle af dem; de ser ret sorte ud begge steder.

Hr. Glensgård gjorde et stort nummer ud af at fortælle om socialisme i forbindelse med det her forslag. Dette forslag har intet som helst med socialisme at gøre. Det har noget at gøre med at få splittet folk op, det har noget at gøre med at få gjort de arbejdere, der går ude på arbejdspladserne, til individer, få gjort dem til enkeltaktionærer på deres arbejdspladser. Vi ønsker ikke, at folk skal være hverken enkeltaktionærer eller ØD-aktionærer, eller hvad man vil kalde det, det har intet med socialisme at gøre.

Det har noget at gøre med en socialdemokratisk ideologi, der bygger på samarbejde imellem arbejdsgivere og arbejdere. Det har noget at gøre med, at man forestiller sig, at man kan dulme de modsætninger, der er i samfundet, ned på den her måde ved at lave lovgivning.

Dette her er jo ikke noget enestående. det er jo noget, der har udgangspunkt i den samarbejdsaftale, der i første omgang blev vedtaget helt tilbage i 1947, og som blev revideret omkring 1970. Det er grundlaget. Så kommer hele den ideologiske overbygning med arbejderrepræsentanter i aktieselskabsbestyrelsen, udvidede muligheder. Det er det, der ligger i det. Det er et klart forsøg på at få lavet en samfundscementerende linje, at få lavet en linje ude omkring på arbejdspladserne og i fagforeningerne, der bygger på fraser som: „Vi er alle i samme båd“ og „Vi har i fællesskab mulighed for at løse de problemer, vi står over for“. Vi har jo set tydelige eksempler på, at det er der ikke nogen mulighed for at gøre. I det øjeblik der er indskrænkninger og nedgang i ordrer til fabrikkerne, hvad sker der så? Så bliver folk selvfølgelig kastet ud i arbejdsløshed. Man vil forsøge at få enkelte til at undgå dette ved at tegne aktier og vende deres solidaritet til firmaet, til den enkelte virksomhed, og gå bort fra de kammerater, som

er kastet ud i arbejdsløshed, som er medlemmer af samme fagforening osv. Det er det, der ligger i dette her, og VS vil under ingen omstændigheder være med til, at sådan nogle ting bliver vedtaget.

Vi har kæmpet imod det ude omkring på arbejdspladserne, i samarbejdsudvalg osv., og vi vil kæmpe imod det parlamentarisk. Overalt, hvor denne ideologi optræder, vil vi kæmpe imod den. Man kan jo godt undre sig en lille smule over den stilling, SF tager: da det her er en logisk konsekvens af noget, der er vedtaget inden for ét område, så må vi hellere vedtage det inden for dette område også. Det synes jeg er en meget mystisk holdning. Jeg synes, SF burde oppe sig og komme til den erkendelse, at de også må være med til at kæmpe mod den ideologi, der bygger på, at vi er alle i samme båd.

Handelsministeren (Erling Jensen):

Jeg havde måske ikke ventet slet så store ideologiske udladninger, som hr. Glensgård og hr. Kurt Hansen har fundet nødvendige over for dette overordentlig stilfærdige og meget begrænset rækkende lovforslag. Jeg kunne have forstået, hvis man havde lyst til at interessere sig mere for, at jeg har annonceret, at jeg i næste samling ønsker at gå langt dybere ind i de problemer, vi her beskæftiger os med, bl. a. omkring koncernbegrebet. Men i denne situation er der tale om, at nogle virksomheder og — hvad hr. Kurt Hansen synes at have gået fejl af — deres medarbejdere, gennem disses organisationer på arbejdspladserne, har ønsket en praktisk ændring i aktieselskabsloven og anpartsloven, og den er vi derefter villige til at gennemføre.

Jeg må til hr. Glensgård sige, at der skal ikke foretages ændringer i ligningsloven — det er oplyst af skatte- og afgiftsministeren — ikke desto mindre vil medarbejderne i datterselskaber opnå den samme skattemæssige stilling som medarbejdere i hovedselskaber.

Hr. Glensgårds betragtninger om økonomisk demokrati bekræfter, at det har han heller ikke forstået.

Kaj Hansen (DKP):

Jeg skal ganske kort præcisere vores stilling til disse lovforslag. Først vil jeg gerne sige, at hele den filosofi, som hviler på med-

[Kaj Hansen.]

arbejderaktier og medbestemmelse og medindflydelse ved at have aktier i foretagender, den tror vi ikke på, og den kan vi ikke gå ind for. Der er som bekendt ikke noget, der er mindre betydningsløst end mindretalsaktionærer, og det vil jo også komme til at gælde i disse tilfælde her. Men hele den filosofi, den bekæmper vi på arbejdspladserne, i fagbevægelsen og andre steder, det egner disse to lovforslag sig ikke rigtig til. Vi vil ikke gå imod, at der sker en ligestilling af arbejderne i filialer og datterselskaber, således at de har de samme betingelser som de arbejdere, der er beskæftiget i moderselskabet. Det betyder ikke, at vi principielt er tilhængere af medarbejderaktier, det vil jeg gerne fastslå.

Glensgård (FP):

Hr. Ninn-Hansen har åbenbart helt misforstået det, det drejer sig om her. Hr. Ninn-Hansen sagde: såfremt lovforslaget ikke gennemføres, vil det i mange selskaber ikke være muligt at indføre medarbejderaktier. Det er jo ikke korrekt. Det er muligt ifølge aktieselskabslovgivningen i dag at indføre medarbejderaktier alle steder. Det, der er tale om, er bare, at en minoritetsgruppe bør have de samme tilbud i forbindelse med aktiekapitaludvidelsen som medarbejderne. Hr. Ninn-Hansen har altså fuldstændig misforstået i hvert tilfælde gældende aktieselskabslovgivning. Jeg vil gerne have lov at citere § 79 i aktieselskabsloven, hvorom dette drejer sig:

„Beslutning om vedtægtsændringer, hvorved

1) aktionærernes ret til udbytte eller til udlodning af selskabets midler i øvrigt formindskes til fordel for andre end aktionærerne, . . .

er kun gyldig, såfremt den tiltrædes af samtlige aktionærer.“

Man kan sagtens lave denne fortrinsret, hvis man samtidig giver fortrinsretten til minoritetsgruppen af aktionærer. Hr. Ninn-Hansens bevægelse for at støtte dette forslag er med denne oplysning totalt bortfaldet, og det håber jeg da hr. Ninn-Hansen vil tage til efterretning.

Hr. Ole Olsen sagde, at forslaget var en logisk konsekvens af, hvilke fejl man havde begået i 1974, og derfor måtte man stemme ja til forslaget. Jeg skal her tillade mig at

citere socialistisk folkepartis betækningsbidrag til lovforslag nr. 159 (Folketingstidende 1973-74, 2. samling, tillæg B, sp. 520):

„Et andet mindretal (socialistisk folkepartis medlem af udvalget) kan ikke medvirke til lovforslagets gennemførelse og vil stemme imod forslaget ved tredje behandling, da mindretallet ikke ønsker, at aktier skal deles ud til de ansatte i form af personlige aktier, men i stedet ydes som kollektiv ejendomsret, og da mindretallet ikke mener, at forslaget på nogen måde giver de ansatte større indflydelse, men i bedste fald kun bidrager til at give de ansatte falske forhåbninger.“

Jeg er ganske vist klar over, at det er ud fra vidt forskellige betragtninger, socialistisk folkeparti på det tidspunkt ikke ønskede at være med i aktieselskabslovgivningsændringen, men jeg vil gerne høre, hvorfor socialistisk folkeparti nu pludselig ændrer ideologisk opfattelse.

I anledning af fru Inger Stilling Pedersens bemærkninger skal jeg tillade mig at citere kristeligt folkepartis ordfører fra sidste gang. Det kunne der sikkert være behov for. Jeg citerer hr. Arne Bjerregaard fra Folketingstidende 1973-74, 2. samling, sp. 6150:

„Vi ser nemlig også gerne økonomisk demokrati gennemført, men i modsætning til så mange ønsker vi, at dette demokrati skal vokse ud af folket, for først i det øjeblik er det et demokrati, ellers er det et diktatur — noget, man ønsker at presse ned over folket. Så længe folket ikke selv ønsker det, kan det ikke være demokrati, for kun af den udfordring, som folket selv føler, vokser netop det fællesskab, som økonomisk demokrati er. Altså ikke ved en lov, men ved noget, som vokser af folket.“

Det var kristeligt folkepartis ordførertale sidst. Nu stjæler man altså — undskyld, man frarøver denne aktionær, som jeg omtalte i eksemplet, 40.000 kr. Det er altså det, kristeligt folkeparti nu ønsker. Denne lille minoritetsgruppe skal ikke længere have lov til at have sin andel af kapitalværdien. Det er kristeligt folkeparti åbenbart ligeglad med. Lad os få det frem. Jeg vil sige til fru Inger Stilling Pedersen, at jeg beklager ikke, at jeg interesserer mig for partiets politik. Det gør jeg i høj grad, men det er sådan set mest partiets idéprogram, jeg læser. Det er jo meget forskelligt fra det, man foretager herinde, og det er det, der inter-

[Glensgård]

esserer mig. Fru Inger Stilling Pedersen skal ikke vente nogen ansøgning.

Ninn-Hansen (KF):

Hvis jeg ville gå i lære hos fremskridtspartiet med hensyn til aktieselskabslovgivningen m. v., så vil jeg egentlig gætte på, at jeg med fordel kunne vælge andre medlemmer end hr. Glensgård til at belære mig om, hvad man skulle gøre.

Det ville derimod hjælpe lidt på det, hvis hr. Glensgård hørte efter, hvad der blev sagt. Jeg sagde, at man med dette lovforslag fjernede hindringer, der gælder for visse medarbejdergrupper, når det drejer sig om at erhverve aktier under de betingelser, som vi ved — og som handelsministeren har oplyst om — gælder efter ligningslovens § 7 A om skattefrihed. Det er det, vi gerne medvirker til, og det, som en række større selskaber har ønsket. Det drejer sig om individuelle aktier, de pågældende erhverver, som de har ejendomsret til, som de kan disponere over.

Jeg forstår godt hr. Kurt Hansens modstand. For det, hr. Kurt Hansen vel vil sige med sine bemærkninger, er, at han ikke bryder sig om et samfund, hvor man på den måde gør en række nye mennesker til småkapitalister. Men det er det samfund, det konservative folkeparti synes godt om. I modsætning til fremskridtspartiet vil vi ikke slå os til tåls med dem, der har kapitalen i dag. Vi vil tværtimod arbejde for, at andre på en rimelig måde kan få en ny andel i kapitalen. Det er bl. a. det, der sker ved hjælp af dette forslag.

Kurt Hansen (VS):

Nu ved jeg ikke, om jeg forstod handelsministeren helt præcist, men jeg kunne tolke udtalelserne på den måde, at det var mystisk, jeg skruede mig op i ideologiske vendinger omkring det her forslag, når man kunne forvente et forslag, der gik langt videre, i næste samling. Jeg forholder mig til det forslag, der konkret er på dagsordenen, og jeg udtrykker min politiske opfattelse omkring det.

Jeg mener, der er tale om et lille skridt, men det er en overbygning af den ideologi, og det vil jeg godt fremhæve. Det mener jeg også bør fremhæves over for de udtalelser, som hr. Kaj Hansen kom med.

Det er netop rigtigt, som hr. Ninn-Hansen sagde, at de, der reelt ønsker en sådan lovvedtagelse, det er jo ikke arbejderne ude på arbejdspladserne i datterselskaberne. Det er jo Superfos, det er F. L. Smidth, det er porcelænsfabrikken, det er en lang række store virksomheder, der ønsker en tættere forbindelse til visse af deres medarbejdere, mens de har mulighed for nemmere at skille sig af med de andre. Det er det, der er sagen, og det er det, det her lovforslag bl. a. skal bruges til.

Det er ikke den store revolutionære omvæltning, mer det er en lille ideologisk overbygning — også på det, der bliver lavet på arbejdspladsen.

Ole Olsen (SF):

Jeg havde tænkt mig at blive nede, men når man sådan bliver ideologisk overfaldet samtidig fra fremskridtspartiet og VS for, at vi ikke har vores ideologi i orden her, så vil jeg godt udtrykke et ønske om — det gælder specielt fremskridtspartiet, men også hr. Kurt Hansen — at man en anden gang hører efter, hvad vi siger. Vi har sagt, at vi ikke elsker denne idé, men vores had — det er måske lidt meget sagt — til denne idé skulle være lagt for dagen og blev lagt for dagen, som det rigtigt blev citeret, i 1974.

Det foreliggende forslag drejer sig om en ganske simpel ajourføring, som det efter min opfattelse ikke er værd at gå på barrikaderne for. Det drejer sig om at ligestille to grupper mennesker. Derfor må vi stadig væk fastholde, at vi anbefaler forslaget.

(Kort bemærkning).

Glensgård (FP):

Denne korte bemærkning skal være til hr. Ninn-Hansen. Hr. Ninn-Hansen sagde, at det konservative folkeparti ønsker, at også flere skulle få andel i kapitalen. Det er jeg da enig med hr. Ninn-Hansen i. Men det skal så sandelig ikke være på bekostning af andre. Alle må tage del i kapitalen, også hr. Ninn-Hansen. Men det, det drejer sig om, er bare, at vi ikke skal frarøve andre den. Hr. Ninn-Hansen plejer normalt at hævde den frie ejendomsret, men jeg kan forstå, at hr. Ninn-Hansen ikke gør det i dette tilfælde.

Til hr. Ninn-Hansens bemærkninger vedrørende belæring om aktieselskabslovgivningen fra fremskridtspartiet er kun at sige:

[Glensgård.]

jeg tror også, hr. Ninn-Hansen kan få en større og en bedre belæring af et andet medlem i min gruppe end mig, men vi har nu engang den idé, at vi behøver ikke skyde gråspurve med kanoner, og derfor må hr. Ninn-Hansen altså nøjes med belæringen her i første omgang — det er så sandelig også nok.

Handelsministeren (Erling Jensen):

Jeg er glad for at høre, at hr. Glensgård ikke fremtidig vil skyde gråspurve med kanoner. Han har jo unægtelig brugt en del af tiden på at gøre det i dag.

Hr. Kurt Hansen understreger, at dette er ikke en revolutionær omvæltning, og jeg er taknemlig for denne vurdering. Jeg deler den. Men jeg havde nærmest forståelsen af, at hr. Glensgård troede, det var en revolutionær omvæltning.

Dette har meget lidt med ideologier at gøre. Dette er en fortsættelse af en ordning vedrørende medarbejderaktier, vi gennemførte i fjor. Der har vist sig et ønske om, at datterselskabsansatte også kan få andel i disse medarbejderaktier. Hr. Kurt Hansen tager fejl, når han siger, at det ikke er arbejderne ude på arbejdspladserne, der har disse ønsker. Jo, det er også arbejderne, og det kan dokumenteres. Der ligger en række henvendelser fra arbejdergrupper på disse virksomheder, samtidig med at der ligger en række henvendelser fra virksomhederne.

Lad os altså i al stilfærdighed gennemføre en lille, fornuftig ændring svarende til en ændring, vi tidligere har gennemført. Lad os, for at sige det stilfærdigt på en fredag, komme ned på jorden igen.

(Kort bemærkning).

Glensgård (FP):

Handelsministeren sagde i sit sidste indlæg, at dette efter oplysning fra skatte- og afgiftsministeren ikke krævede en ændring i ligningsloven. Så må jeg citere ligningslovens § 7 A, og så må handelsministeren forberede sig på et samråd, jeg forlanger ikke, handelsministeren skal svare her:

„Finansministeren kan tillade, at værdien af den ret, som et selskab giver de ansatte til at tegne aktier eller andelsbeviser i selskabet, ikke skal medregnes i de ansattes skattepligtige indkomst.“

Denne paragraf, som kom ind ved en ændring af ligningsloven, taler kun om ét selskab, altså datterselskabet, ikke om situationen hvor der er tale om aktier fra et andet selskab. Men det glæder mig da, hvis handelsministeren vil tage skatte- og afgiftsministeren med i samrådet.

Handelsministeren (Erling Jensen):

Vi kunne i og for sig have haft dette samråd for et stykke tid siden, for jeg gav denne oplysning i en skriftlig meddelelse til folketingets erhvervsudvalg den 19. december. Det er nævnt i sidste afsnit af min meddelelse om, at jeg havde tænkt at fremsætte dette forslag, så det burde ikke være hr. Glensgård ubekendt, og det behøver i hvert fald ikke være det fremtidig. Men jeg tror, at både skatte- og afgiftsministeren og jeg gerne tager dette samråd.

Jeg tror ikke, det er lykkedes hr. Glensgård at gøre nogen borgerlige partier nervøse med hensyn til, om dette skulle være økonomisk demokrati. Men må jeg ikke sige for en ordens skyld: det har ikke noget som helst med økonomisk demokrati at gøre.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagenes overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslagene henvises til erhvervsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til folketingsbeslutning om udarbejdelse af et energiatlas [af Lennart Larson m. fl.].

(Andre selvst. forslag nr. LII. Fremsat 19/12 75).

Forslaget sattes til forhandling.

Handelsministeren (Erling Jensen):

Jeg har ved adskillige lejligheder både her i tinget og andre steder givet udtryk for den opfattelse, at den energipolitiske debat og de beslutninger, der træffes på